

Iarna

Bragagiu

Fulguiri sirepe
Nu mai au hodină -
Anul se începe?
Anul se termină?

Și când înălbit e
În zăpadă lutul
Deznădăjduite
Clipe-s - e-nceputul?

Sau când plânge timpul
Că nu are punte
Este, pur și simplu,
Anotimpul ultim?

Întrebare care
N-a găsit răspunsul,
Dar în fiecare
A rămas ascunsă.

Ea că ne condamnă
Ori ne urcă-n treaptă:
S-a ucis o toamnă?
Primăveri s-așteaptă?

Cum n-ai da și gerul
Și ninsoarea toarnă,
Iară adevărul
Este că-i doar iarnă.

Și depinde totuși
De credința vieții
Să-nflorim ca lotuși
Ori să fim ai gheții.

Calendare cine
Vor deschide-n lege,
Naștere-n lumina
Alții vor alege...
Victor Bragagiu